

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/308/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013202277
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Kokolevská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1013202277.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Soni Langovej a Mgr. Mariána Degmu v právnej veci žalobcu: N.. W.. V. K., bytom V. Č.. XXX, XXX XX N., zastúpený: JUDr. Ivan Vanko, advokát, so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. p.: KM-OLVS-113/2013/OPK zo dňa 30.10.2013, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.

V zákonnej lehote podanou žalobou zo dňa 23.12.2013 sa domáhal žalobca zrušenia rozhodnutia žalovaného Č. p.: KM-OLVS-113/2013/OPK vydaného dňa 30.10.2013, ako aj rozhodnutia 1. stupňového správneho orgánu - personálneho rozkazu Prezidenta Policajného zboru číslo 85 zo dňa 23.08.2013, vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie, ako aj priznania náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutia vychádzali z nesprávneho posúdenia veci a zároveň boli nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. a), d) O.s.p.). Vyjadril názor, že v prípade prepustenia zo služobného pomeru z dôvodu z uvedeného v § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. musí dôjsť k definovaniu úmyselného trestného činu zakladajúceho dôvod prepustenia. Žalovaný však odôvodnil jeho prepustenie odsúdením pre prečin, ktorého sa dopustil a pre ktorý bol odsúdený. V napadnutom personálnom rozkaze nebolo uvedené, že dôvodom jeho prepustenia zo služobného pomeru bolo odsúdenie pre úmyselný trestný čin.

Podľa žalobcu prečin je trestným zákonom charakterizovaný pojmovo širšie, pričom zahŕňa aj trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, ktorý však nie je dôvodom prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. Preto v personálnom rozkaze muselo byť uvedené, že sa dopustil úmyselného trestného činu, ktorý by bol dôvodom pre jeho prepustenie, avšak takéto odôvodnenie v napadnutom personálnom rozkaze absentovalo.

Mal za to, že žalovaný nesprávne aplikoval platné zákonné ustanovenia, keď ho prepustil z dôvodu, že sa dopustil prečinu a nie úmyselného trestného činu tak, ako to vyžaduje § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z.

Poukázal aj na to, že žalovaný po tom, ako sa dozvedel skutočnosti, že viedol v čase mimo služby motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu začal vykonávať všetky úkony tak, ako by ho mal prepustiť zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Napriek tomu zo služobného pomeru bol prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. f), čím žalovaný nesplnil zákonné predpoklady na jeho prepustenie.

2.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 13.02.2014 a navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť. Opísal priebeh správneho konania vedúci k vydaniu napadnutého rozhodnutia s tým, že ním bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz číslo 85 zo dňa 23.08.2013, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z.

Poukázal na to, že zákonným predpokladom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru bola existencia právoplatného rozsudku, ktorým bol odsúdený pre úmyselný trestný čin. Dôvodom na prepustenie žalobcu podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. bola existencia trestného rozkazu Okresného súdu Košice II č. 0T/133/2013 vydaného dňa 29.07.2013 kedy nadobudol aj právoplatnosť.

K námietke žalobcu o tom, že v personálnom rozkaze muselo byť uvedené, že sa dopustil úmyselného trestného činu a nie ako bolo uvedené prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona vyslovil nesúhlas a poukázal na ustanovenie § 8 Trestného zákona, podľa ktorého trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v trestnom zákone, ktorý v § 9 rozdeľuje trestné činy podľa druhu na prečiny a zločiny. Podľa § 10 ods. 1 Trestného zákona je prečin trestný čin spáchaný z neobľahosti a úmyselný trestný čin, za ktorý zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou 5 rokov. Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z neobľahosti. Potom z ustanovenia § 289 ods. 1 Trestného zákona je zrejmé, že prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky je úmyselným trestným činom a preto bol dôvod prepustenia žalobcu uvedený v napadnutom rozhodnutí správny.

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II č. k.: 0T 133/2013 z 29.07.2013, bol žalobca odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 500 €, v prípade úmyselného zmarenia náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 15 mesiacov. Trestný poriadok (§ 353 ods. 6) určuje, že trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému, čo bolo v danom prípade dňa 29.07.2013, pričom žalobca svoju vinu uznal a voči trestnému rozkazu nevyužil možnosť podania opravného prostriedku. Potom bolo nepochybné, že sa dopustil úmyselného trestného činu, pre ktorý bol právoplatne odsúdený, čím boli splnené zákonné dôvody na jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z..

Žalovaný sa ďalej vyjadril k tomu, že dňa 29.07.2013 bolo voči žalobcovi začaté konanie vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. a správny orgán vykonával úkony tak, ako by mal byť prepustený podľa tohto zákonného ustanovenia. Uviedol, že po tom, ako sa dňa 27.07.2013 žalobcov nadriadený dozvedel o jeho protiprávnom konaní - vedenie motorového vozidla v čase osobného voľna pod vplyvom alkoholu, bol povinný začať voči nemu konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.,

vychádzajúc z článku 1 ods. 1 písm. c) nariadenia Ministra vnútra Slovenskej republiky číslo 18/2008. V priebehu konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru však bolo zistené, že tento bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 29.07.2013, ktorý v tento deň aj nadobudol právoplatnosť odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kedy nastal dôvod na jeho prepustenie podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z.. Následne dňa 16.08.2013 bol žalobca so zmenou návrhu na jeho prepustenie ako aj dôkazným materiálom oboznámený, pričom nemal žiadne námietky ani návrhy na doplnenie spisového materiálu. Záverom poukázal na dodržanie všetkých zákonných lehôt na žalobcove prepustenie v zmysle § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z.

3.

Súd sa oboznámil s administratívnym spisom obsahujúcim: upovedomenie o začatí konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru (podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.) zo dňa 29.07.2013, vyjadrenie žalobcu k začatiu konania zo dňa 07.08.2013, zápisnica o výsluchu žalobcu z 09.08.2013 a 28.07.2013, uznesenie o začatí trestného stíhania žalobcu a vznesení obvinenia z 28.07.2013, zápisnice o výsluchu svedkov z 28.07.2013, trestný rozkaz Okresného súdu Košice II č. k.: OT 133/2013 z 29.07.2013, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 500 €, v prípade úmyselného zmarenia náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 15 mesiacov. Spis ďalej obsahuje súhlasné stanovisko odborového zväzu polície z 15.08.2013, oboznámenie žalobcu s návrhom na jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. zo dňa 16.08.2013, návrh na žalobcove prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. zo dňa 21.08.2013, súhlasné stanovisko nadriadeného z 22.08.2013.

Personálny rozkaz Prezidenta Policajného zboru - rozhodnutie 1. stupňového správneho orgánu (číslo 85 zo dňa 23.08.2013), ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z., dôvodiac tým, že bol právoplatne odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (trestným rozkazom Okresného súdu Košice II č. k.: OT 133/2013 vydaným dňa 29.07.2013, kedy aj nadobudol právoplatnosť).

Odvolať žalobcu zo dňa 10.09.2013 voči vyššie uvedenému personálnemu rozkazu.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil napadnutý personálny rozkaz. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že opätovne posúdil napadnutý personálny rozkaz ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo s tým, že žalobca bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II č. k.: OT 133/2013 vydaným dňa 29.07.2013 právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin, konkrétne prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Daný trestný rozkaz nadobudol dňa 29.07.2013 právoplatnosť. Existencia právoplatného rozsudku, ktorým bol policajt odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody bola zákonným dôvodom pre prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. a preto právoplatný trestný rozkaz Okresného súdu Košice II č. k.: OT 133/2013 vydaný dňa 29.07.2013 zakladal dôvod žalobcovho prepustenia.

Postupne sa vyjadril k vzneseným námietkam v odvolaní a považoval ich za nedôvodné. Poukázal na ustanovenie § 8 Trestného zákona, podľa ktorého trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v trestnom zákone, ktorý v § 9 rozdeľuje trestné činy podľa druhu na prečiny a zločiny. Podľa § 10 ods. 1 Trestného zákona je prečin trestný čin spáchaný z nebanlivosti a úmyselný trestný čin, za ktorý zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou 5 rokov. Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou

treba úmyselné zavinenie, ak zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti. Potom z ustanovenia § 289 ods. 1 Trestného zákona je zrejmé, že prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky je úmyselným trestným činom a preto bol dôvod prepustenia žalobcu uvedený v napadnutom rozhodnutí správny.

Ohľadom žalobcovej námietky nenaplnenia pojmových znakov ust. § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. uviedol, že trestný rozkaz, ktorým bol odsúdený nadobudol dňa 29.07.2013 právoplatnosť a keďže bolo nepochybné, že sa dopustil úmyselného trestného činu boli splnené zákonné dôvody na jeho prepustenie podľa vyššie uvedeného ustanovenia.

K námietke o nedostatočnom sa vysporiadaní s dôvodom prepustenia zo služobného pomeru (porušenie služobnej prísahy alebo povinnosti podľa § 192 ods. 1 písm. e), resp. právoplatné odsúdenie - dôvod na postup podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z.) potvrdil, že žalobcov nadriadený sa dňa 27.07.2013 dozvedel o jeho protiprávnom konaní - vedení motorového vozidla v čase osobného voľna pod vplyvom alkoholu a začal (bol povinný začať) voči nemu viesť konanie vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., vychádzajúc z článku 1 ods. 1 písm. c) nariadenia Ministra vnútra Slovenskej republiky číslo 18/2008. V priebehu tohto konania však bolo zistené, že žalobca bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 29.07.2013, ktorý v tento deň aj nadobudol právoplatnosť odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kedy nastal dôvod na jeho prepustenie podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z.. Následne dňa 16.08.2013 bol žalobca so zmenou návrhu na jeho prepustenie ako aj dôkazným materiálom oboznámený, pričom nemal žiadne námietky ani návrhy na doplnenie spisového materiálu.

Prepustenie žalobcu zo služobného pomeru bolo plne v súlade s ust. § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. Záverom poukázal na dodržanie všetkých zákonných lehôt na jeho prepustenie v zmysle § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z.

4.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p., .) a to bez nariadenia pojednávania (§ 250f ods. 1 O.s.p.) a po oboznámení sa s pripojeným administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby boli v súlade so zákonom.

Podľa § 247 ods. 1, 2 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodovaní správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa naň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietá.

Podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 Trestného zákona trestný čin je prečin a zločin.

Podľa § 10 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona prečin je

a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo

b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

5.

Predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v rozsahu a dôvodov vyplývajúcich z podanej žaloby a to nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov a nesprávneho právneho posúdenia veci.

Námietka nesprávneho právneho posúdenia veci podľa názoru súdu nie je dôvodná. V danom prípade žalobca sa svojím konaním (jazda osobným motorovým vozidlom v čase voľna pod vplyvom alkoholu) dopustil takého konania, s ktorým zákon o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru (č. 73/1998 Z. z.) ako následok spája prepustenie zo služobného pomeru a to podľa § 192 ods. 1 písm. e), keďže žalobca porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalobcov nadriadený sa o jeho konaní zakladajúcom dôvod na prepustenie zo služobného pomeru (jazda pod vplyvom alkoholu zo dňa 27.07.2013) dozvedel dňa 29.07.2013 a potom mal povinnosť voči nemu začať konanie o prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. (v tomto čase nemal vedomosť o jeho právoplatnom odsúdení). V priebehu konania o prepustenie zo služobného pomeru však nastala zmena skutkovej situácie v tom, že došlo k právoplatnému odsúdeniu žalobcu a to trestným rozkazom vydaným dňa 29.07.2013 Okresným súdom Košice II (potom zákon predpokladá prepustenie takéhoto policajta (žalobcu) zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z.) a keď sa o tejto skutočnosti nadriadený dozvedel mal možnosť zmeny dôvodu žalobcovho prepustenia, čo aj využil. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol riadne oboznámený s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f) a to písomnosťou zo dňa 16.08.2013, kedy túto písomnosť aj osobne prevzal a nevyužil stanovenú lehotu (19.08.2013) na vznesenie námietok, návrhov a dôkazov.

K námietke o tom, že v jeho prípade sa nedalo postupovať podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. súd uvádza, že uplatnený dôvod prepustenia nastáva v prípade, ak bol policajt právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd

sa musel stotožniť s názorom žalovaného o tom, že právoplatnosťou vydaného trestného rozkazu, ktorá nastala dňa 29.07.2013 bolo bezpochyby zrejmé, že žalobca bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Skutočnosť, že v danom prípade (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona) sa jedná o úmyselný trestný čin jednoznačne vyplýva z ustanovení Trestného zákona (§ 8, § 10 ods. 1 b), § 17). Toto konštatovanie síce nebolo explicitne uvedené v trestnom rozkaze, ale bolo jasne zdôvodnené v napadnutom rozhodnutí žalovaného. Súd vzhľadom na vyššie uvedené nemohol dať za pravdu žalobcovi, že v jeho prípade išlo o nedbanlivostný trestný čin a keďže ho žalovaný prepustil zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. vec nesprávne právne posúdil. V danom prípade je zrejmé, že žalobcom spáchaný skutok - prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky je v zmysle trestného zákona úmyselný trestný čin a potom postup správnych orgánov pri jeho prepustení zo služobného pomeru bol plne zákonný.

V žalobe nebola nijako bližšie špecifikovaná vznesená námietka nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Súd však musí konštatovať, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané po oboznámení sa s dôkazmi, ktorými bol riadne objasnený skutočný stav veci a bolo náležite odôvodnené, obsahujúce všetky zákonom predpísané náležitosti vyplývajúce z ust. § 241 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z. z. V rozhodnutí boli uvedené skutočnosti, ktoré slúžili správne orgánu ako podklad pre vydanie rozhodnutia ako aj úvaha, ktorou bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov a zároveň obsahovalo uvedenie právnych predpisov, na základe ktorých bolo vo veci rozhodnuté.

Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že žalobu je potrebné podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietnuť, nakoľko napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v medziach zákona, obsahovalo všetky náležitosti naň kladené, žalovaný vec správne právne posúdil a námietky žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie. Taktiež správne konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo bolo uskutočnené v súlade so zákonom.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na neúspech žalobcu v konaní tomuto nepriznal právo na náhradu trov konania, rovnako ani žalovanému, ktorému v správnom súdnictve zásadne podľa ustálenej judikatúry právo na náhradu trov konania neprináleží.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, na Krajskom súde v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.